

§ 7. En minister kan i henhold til de foranstående bestemmelser drages til ansvar for handlinger eller undladelser, der er i strid med grundloven, lovgivningen eller en af folketinget truffet beslutning eller i strid med de pligter, som påhviler ham i medfør heraf, eller som i øvrigt følger af hans embede.

Stk. 2. For at en minister kan drages til ansvar for sine egne eller de i § 6, nr. 2, omhandlede handlinger eller undladelser, er det en betingelse, at han har indset eller burdet indse, at disse var lov- eller pligtstridige, som anført i stk. 1.

§ 8. Såfremt strafansvar pålægges i henhold til foranstående, er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, for så vidt den almindelige lovgivning ikke medfører højere straf. Den forskyldte straf kan under særlige omstændigheder nedsættes eller helt bortfalde. Hvis en minister idømmes straf af hæfte eller fængsel, kan han samtidig dømmes til fortabelse af sit embede.

Stk. 2. Ved udmåling af straffen for

uhjemlet afholdelse af statsudgifter skal der tages hensyn til, om der overhovedet ikke har været bevilget noget beløb til det pågældende formål, eller om der foreligger en overskridelse af et bevilget beløb.

Stk. 3. Strafansvar efter denne lov bortfalder ved forældelse. Forældelsesfristen er 5 år. Den løber fra det tidspunkt, da det straffare forhold er blevet fremdraget i folketinget, og beregnes i øvrigt efter reglerne i borgerlig straffelovs § 94.

§ 9. Uanset om en minister ifalder straf efter foranstående bestemmelser, er han erstatningspligtig efter dansk rets almindelige regler over for statskassen og den, der ellers måtte have lidt tab ved handlinger eller undladelser, for hvilke han bærer ansvaret.

Stk. 2. En eventuel erstatning til statskassen kan dog altid nedsættes eller bortfalde, når omstændighederne taler derfor.

§ 10. Denne lov træder i kraft . . .

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslagsstillerne deler i det væsentlige de synspunkter, særlig de principielle betragtninger om behovet for en særlig lov om ministrenes retlige ansvar, som er fremsat af professor, dr. jur. Poul Meyer i dennes mindretalsudtalelse til betænkning nr. 312/1962 om ministrenes ansvar for regeringens førelse samt om, hvorvidt en særlig ministeransvarlighedslov bør gennemføres, afgivet af den af statsministeriet den 6. oktober 1959 nedsatte kommission.

Lovforslaget er affattet med udgangspunkt i den aldrig ikrafttrådte lov nr. 92 af 15. marts 1939 om ministrenes ansvarlighed og hviler i væsentlige henseender på behandlingen af de enkelte problemer i kommissionsbetænkningen.

I betænkningen behandles problemerne på grundlag af en sondring imellem *dels* de betingelser, under hvilke en handling eller undladelse kan „henregnes til en minister, således at han bærer ansvaret“ herfor, og *dels* de betingelser, under hvilke en handling eller undladelse er „ansvarsbegrundende“. Bestemmelserne i forslagets §§ 2-6 svarer i det væsentlige til det første led i en sådan sondring, medens det andet led i sondringen dækkes af § 7, for så vidt angår strafansvaret, og af § 9, for så vidt angår erstatningsansvaret.

I §§ 2-6 angives de handlinger eller undladelser, for hvilke en minister efter denne lov kan drages til ansvar, resp. visse betingelser herfor. § 2 omhandler kongelige beslutninger og andre regeringshandling og angiver, under hvilke omstændigheder en minister er ansvarlig for sådanne, ved medunderskrift (stk. 1) eller ved medvirken (stk. 2). Særskilt omhandles i § 3 ansvar for passivitet over for beslutninger i statsråd (ministerråd), i § 4 undladelser af lovpåbudte regeringshandling og i § 5 misligholdelse af oplysningspligten over for folketinget, medens § 6 omhandler de handlinger eller undladelser — egne eller underordnede — for hvilke en minister i øvrigt er ansvarlig.

§ 7, stk. 1, indeholder en generel angivelse af gerningsindholdet, og

§ 7, stk. 2, omhandler de subjektive betingelser for, at ansvar kan gøres gældende over for en minister i de tilfælde, hvor der ikke netop — som i § 6, nr. 3 — pålægges denne et objektivt ansvar for andres — underordnede — handlinger og undladelser.

§§ 8 og 9 omhandler sanktionsmulighederne, straf og erstatning.

Om lovforslagets titel og dets enkelte paragraffer bemærkes følgende: